

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Gdańsk, 25 kwietnia 2022 r.

RGD.610.11.2021

DECYZJA RGD - 2/2022

- I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów** działania przedsiębiorcy AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie, polegające na bezzasadnym wydłużaniu w proponowanych umowach pożyczki długości okresu spłaty kredytu o raty kwartalne, w ramach których to rat kwartalnych konsument spłaca ok. 2% całkowitej kwoty do zapłaty, podczas gdy spłata ok. 98% całkowitego, zaciąganego zobowiązania, zgodnie z Umową Pożyczki Gotówkowej następuje w ratach tygodniowych, co prowadzi do zawyżania maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, określonej ustawą z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2019 r. poz. 1083 ze zm.), a w konsekwencji do wzrostu zadłużenia konsumentów - pożyczkobiorców z tytułu ponoszonych pozaodsetkowych kosztów pożyczki, co stanowi zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z dobrymi obyczajami i godzi w zbiorowe interesy konsumentów oraz narusza art. 24 ust.1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 17 lutego 2020 r.**
- II. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 poz. 275), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów** działania przedsiębiorcy AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie, polegające na nieuwzględnianiu, w przypadku spłaty kredytu przed terminem określonym w umowie pożyczki, w ramach całkowitego kosztu kredytu ulegającego obniżeniu proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, pozaodsetkowych kosztów kredytu, co narusza art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2019 r. poz. 1083 ze zm.) i godzi w zbiorowe interesy konsumentów a w konsekwencji narusza art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **nakazuje zaniechanie jej stosowania.**
- III. Na podstawie art. 103 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 poz. 275) nadaje się decyzji w zakresie **punktu II** sentencji decyzji **rygor natychmiastowej wykonalności.**

IV. Na podstawie art. 26 ust. 2 oraz art. 27 ust. 4 w związku z art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 poz. 275), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie środki usunięcia trwających skutków:**

1) **praktyk stwierdzonych w pkt I i II niniejszej decyzji w postaci obowiązku zamieszczenia na głównej stronie internetowej AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie, w terminie 14 (czternastu) dni od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji i utrzymywania przez okres 3 (trzech) miesięcy, na koszt AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie, informacji o treści:**

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji nr RGD - 2/2022 uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania AVALIA Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie polegające na bezzasadnym wydłużaniu w umowach pożyczki długości okresu spłaty kredytu, o raty kwartalne, co doprowadziło do zawyżania maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu oraz działania polegające na nieuwzględnianiu, w przypadku spłaty kredytu przed terminem, w ramach całkowitego kosztu kredytu ulegającego obniżeniu, pozaodsetkowych kosztów kredytu, co narusza art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w ww. decyzji - w ramach przysporzenia konsumenckiego - nałożył na AVALIA Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie obowiązek dokonania zwrotu części pozaodsetkowych kosztów kredytu, proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy pożyczki, konsumentom, którzy od dnia 16 maja 2016 r. spłacili albo spłacą zobowiązanie kredytowe wobec Spółki AVALIA.

Pełna treść decyzji Prezesa UOKiK nr RGD - 2/2022 dostępna jest na stronie internetowej www.uokik.gov.pl.

Informacja ta, będzie opublikowana w następujący sposób:

- czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB #000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff),
- w górnej części strony głównej domeny <https://www.avalia.pl> i na każdej innej stronie internetowej Przedsiębiorcy zastępującej ww. stronę w przyszłości, z możliwością zamknięcia oświadczenia przez użytkownika poprzez kliknięcie krzyżyka w prawym górnym rogu ramki; oświadczenie ma być widoczne przez cały czas, gdy użytkownik jest na stronie (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera),
- czcionka powinna odpowiadać wielkości czcionki zwyczajowo używanej na ww. stronie internetowej, tekst umieszczony w ramce, o rozmiarze takim, aby była ona w całości wypełniona oświadczeniem, o którym mowa w niniejszym punkcie, z uwzględnieniem marginesu 2,5 cm z każdej strony,
- fragment ***„Pełna treść decyzji Prezesa UOKiK nr RGD - 2/2022 dostępna jest na stronie internetowej www.uokik.gov.pl.”*** ma stanowić hipertęcze

- 2) **praktyki stwierdzonej w pkt II niniejszej decyzji w postaci obowiązku przekazania przez AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie listem poleconym, w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, każdemu konsumentowi, który w okresie od dnia 16 maja 2016 r. spłacił przed terminem (przed zakończeniem umowy) pożyczkę uzyskaną w AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością albo w okresie od dnia 16 maja 2016 r. zawarł „Umowę pożyczki gotówkowej” i spłacił ją przed terminem (przed zakończeniem umowy), pisma zawierającego następującą informację:**

*„W związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaną w dniu 25 kwietnia 2022r. nr RGD - 2/2022. AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie informuje, że **stosowała praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegającą na nieuwzględnianiu, w przypadku spłaty kredytu przed terminem określonym w umowie pożyczki, w ramach całkowitego kosztu kredytu ulegającego obniżeniu proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, pozaodsetkowych kosztów kredytu, co naruszało art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim i godziło w zbiorowe interesy konsumentów.***

Jednocześnie uprzejmie informuję, że w związku z wcześniejszą spłatą przez Panią/Pana pożyczki w celu odzyskania nadpłaconej kwoty istnieje możliwość złożenia reklamacji. Reklamację należy przestać pocztą na adres: [AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie uzupełni adres], złożyć osobiście w lokalu spółki albo u pośrednika AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie lub drogą mailową na adres: [AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie uzupełni adres mailowy] wraz ze wskazaniem sposobu dokonania zwrotu nadpłaconej kwoty (np. przelew na konto pożyczkobiorcy, przekaz pocztowy na adres pożyczkobiorcy etc.).”;

- 3) **praktyki stwierdzonej w pkt II niniejszej decyzji w postaci obowiązku dokonania zwrotu - w ramach przysporzenia konsumenckiego - części pozaodsetkowych kosztów kredytu, proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy pożyczki, w związku z jej wcześniejszą spłatą, konsumentom, którzy od dnia 16 maja 2016 r. spłacili lub spłacą przed terminem (przed zakończeniem umowy) pożyczkę uzyskaną w AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie i złożą stosowną reklamację. AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie dokona zwrotu odpowiedniej części kosztów, w terminie 30 (trzydziestu) dni od złożenia reklamacji oraz w sposób wskazany przez konsumenta w reklamacji.**

Obniżenie będzie dokonywane w oparciu o tzw. metodę liniową.

- V. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada** na przedsiębiorcę AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie:

1. karę pieniężną w wysokości 15.813 zł (piętnaście tysięcy osiemset trzynaście złotych), za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt I sentencji niniejszej decyzji,
2. karę pieniężną w wysokości 21.085 zł (dwadzieścia jeden tysięcy osiemdziesiąt pięć złotych), za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

VI. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obciąża przedsiębiorcę AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie, kosztami niniejszego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 29,50 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych 50/100) i zobowiązuje AVALIA Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie do zwrotu tych kosztów Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

- [1] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej również: „Prezesem Urzędu” lub „Prezesem UOKiK”), po otrzymaniu pisma od konsumenta wystąpił, na podstawie art. 49a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275 - dalej również: „uokik”), do AVALIA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie (dalej również: „AVALIA” lub „Spółka” lub „Kredytodawca” lub „Pożyczkodawca” albo „Przedsiębiorca”), z prośbą o przekazanie informacji na temat zasad udzielania przez Spółkę pożyczek gotówkowych konsumentom (sygn. RGD.643.7.2020/MLM).
- [2] W wyniku działań, o których mowa powyżej Prezes UOKiK powziął uzasadnione przypuszczenie, że Spółka udziela kredytów konsumenckich z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2019 r. poz. 1083 ze zm. - dalej: „ustawa o kredycie konsumenckim” lub „ukk”) oraz z naruszeniem dobrych obyczajów, co mogło skutkować naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów.
- [3] Mając na uwadze dokonane ustalenia, postanowieniem nr 88, z dnia 7 lipca 2021 r. postawiono Przedsiębiorcy zarzuty stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, opisanych w sentencji niniejszej decyzji [k. 2-6].
- [4] Postanowieniem nr 89 z dnia 7 lipca 2021 r. do akt postępowania włączono całość dowodów zgromadzonych w sprawie o sygnaturze akt RGD.643.7.2020/MLM [k. 8].
- [5] Przedsiębiorca w odpowiedzi na postawione zarzuty, pismem z dnia 15 sierpnia 2021 r. [k. 114-119] poinformował Prezesa UOKiK, m.in. iż:
1. Zaprzestał prowadzenia działalności jako kredytodawca.
 2. Odnosząc się do zarzutu pierwszego Spółka wyraziła sprzeciw wobec sformułowania jakoby stworzyła produkt, który w sposób sztuczny i nieuzasadniony wydłuża okres obowiązywania umów.
Jak wyjaśniła, koncepcja stworzenia takiej oferty wynikała z analiz rynkowych oraz obserwacji i badań naukowych dotyczących motywacji klienta do spłaty zobowiązań, które wskazują, że motywacja ta spada wraz z upływem czasu.

Jak wyjaśniła AVALIA *Idea Spółki była budowa oferty dla średniego statystycznie klienta branży, uwzględniając z jednej strony preferencje Klientów do nieterminowego regulowania zobowiązań z drugiej zaś strony uwzględniając wysokie koszty sądowo windykacyjne po wypowiedzeniu umowy.*

Dzięki takiej konstrukcji umowy szacunkowo 30-40% klientów uniknęło wypowiedzenia umowy o pożyczkę.

Zdaniem Spółki, istotnym czynnikiem decydującym o wprowadzeniu oferty na zasadach kwestionowanych przez Prezesa Urzędu była możliwość utrzymania bezpośredniego kontaktu z klientem w długim horyzoncie czasowym, bowiem Spółka opiera swoją działalność marketingową właśnie na regularnych kontaktach z klientami. Wizyty oprócz odbioru rat miały bowiem także charakter marketingowy, prowadzący do zawarcia kolejnej umowy. Ponadto, zdaniem Spółki oferta była sformułowana w sposób przejrzysty i zrozumiały dla klienta i miała charakter dobrowolny. Celem Spółki nie było natomiast nieuzasadnione wydłużenie czasu trwania umowy i doprowadzenie do podwyższenia pozaodsetkowych kosztów kredytu.

3. Odnosząc się do zarzutu drugiego Spółka wyjaśniła, że do wydania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 11 września 2019 r. w sprawie C-383/18 Lexitor traktował koszt prowizji jako koszt nie podlegający zwrotowi.

Zdaniem AVALIA do czasu zmiany interpretacji art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim sądy jak i inni kredytodawcy uznawali koszt prowizji jako koszt jednorazowy, nie podlegający rozliczeniu w czasie.

W ocenie Przedsiębiorcy (...) Wszczynanie postępowania wobec Spółki za niedostosowanie się do określonej interpretacji zanim jeszcze okazał się on być obowiązująca, byłoby działaniem z punktu widzenia Spółki niesprawiedliwym i krzywdzącym (...).

4. Spółka wyraziła też stanowisko, że opłata za usługę dodatkową jaką jest obsługa pożyczki w domu nie wchodzi w skład całkowitego kosztu kredytu i nie podlega pod reżim art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim bowiem usługa ta nie jest obligatoryjna ale ma charakter fakultatywny.
5. Ostatecznie Spółka stwierdziła, że nie stosowała praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i wniosowała o umorzenie postępowania w całości.

- [6] Pismem z dnia 7 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Przedsiębiorca skorzystał z przysługującego mu uprawnienia [k. 145 i 147].

Prezes Urzędu ustalił co następuje:

- [7] AVALIA zarejestrowana jest w KRS pod nr 0000451581. Przedmiot działania Przedsiębiorcy został określony m.in. jako pozostałe formy udzielania kredytów.
- [8] Spółka jest również zarejestrowana w prowadzonym przez Komisję Nadzoru Finansowego Rejestrze Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych RPI, pod nr: RIP000046.

The screenshot shows the website of the Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) for the Register of Credit Intermediaries and Lending Institutions (RPKIP). The search results table is as follows:

Typ rejestru	Numer wpisu do rejestru	Nazwa firmy	Miejscowość	NIP	
1	Instytucja Pożyczkowa (RIP)	RIPO00046	AVALIA SPÓŁKA Z O.O.	Sopot	5842730486

Additional details from the search form: Nazwa firmy: AVALIA, NIP: [empty], Miejscowość: [empty].

/zrzut fragmentu ekranu ze strony <https://rkip.knf.gov.pl/index.html?type=RIP> z dnia 6 grudnia 2021 r.

- [9] Jak informował Przedsiębiorca, w piśmie z dnia 10 czerwca 2020 r. [k. 16-18], od 26 marca 2013 r. do 16 lutego 2020 r. zajmował się oferowaniem pożyczek konsumenckich. Pożyczki były udzielane, przez przedstawicieli Kredytodawcy, przy zastosowaniu wzorca zatytułowanego „Umowa Pożyczki Gotówkowej”, obowiązującego od 16 października 2017 r. Z dniem 17 lutego 2020 r. przedsiębiorca zakończył działalność związaną z udzielaniem pożyczek konsumenckich.
- [10] Konsument mógł zawrzeć umowę z obsługą pożyczki w domu. W takim wypadku wypłata kwoty kredytu oraz spłata rat następowała w dniu ustalonej wizyty przedstawiciela Kredytodawcy, w domu kredytobiorcy. Konsument ponosił także koszty obsługi domowej. Jeżeli jednak klient zrezygnował z obsługi domowej wówczas zarówno wypłata kwoty kredytu jak i spłata rat dokonywane były na konto bankowe kontrahenta. Pismo Spółki z dnia 12 lutego 2021 r. [k. 108-109]
- [11] W okresie od 1 stycznia 2019 r. do 16 lutego 2020 r. wszystkie umowy były zawierane w domach konsumentów. Pismo Spółki z dnia 12 marca 2021 r. [k. 111-113] Jednocześnie żaden z kredytobiorców nie zrezygnował z obsługi pożyczki w domu, co oznacza, że każdy z nich został obciążony kosztami obsługi domowej. Jak wyjaśnił Przedsiębiorca, współpracuje on wyłącznie z doświadczonymi i odpowiednio przeszkolonymi przedstawicielami co zapewnia wysoki standard obsługi oraz zadowolenie klientów.
- [12] Jak zadeklarowała w toku postępowania przed Prezesem UOKiK, Spółka prowadziła działalność na terenie województw [k...]:
- kujawsko-pomorskiego (całe województwo),
 - mazowieckiego (powiat: płocki, ciechanowski, mławski i sierpecki),
 - pomorskiego (powiat: gdański, gdyński, wejherowski, starogardzki i kwidzyński),
 - warmińsko-mazurskiego (powiat: olsztyński, ostródzki, szczycieński, iławski, nowomiejski, nidzicki, działdowski i bartoszycki).

- [13] Pożyczki były udzielane na okres [k. 17]:
- 121 tygodni, w wysokości od 500 zł do 2.000 zł, przy czym okres spłaty wynosił 30 rat tygodniowych i 7 rat kwartalnych,
 - 131 tygodni, w wysokości od 800 zł do 4.000 zł, przy czym okres spłaty wynosił 40 rat tygodniowych i 7 rat kwartalnych,
 - 141 tygodni, w wysokości od 1.500 zł do 6.000 zł, przy czym okres spłaty wynosił 50 rat tygodniowych i 7 rat kwartalnych.
- Pożyczkodawca nie wymagał zabezpieczenia pożyczki.

- [14] W okresie od stycznia 2019 r. do lutego 2020 r. Spółka zawarła z konsumentami łącznie ... umów pożyczek gotówkowych. Pismo Spółki z dnia 10 czerwca 2020 r. [k. 20]

W związku z zawartą umową konsument był zobowiązany do zapłaty:

- prowizji, której wysokość różniła się w zależności od kwoty pożyczki i długości trwania umowy. Prowizja była skredytowana i pobierana w całości w momencie wypłaty kwoty pożyczki. Natomiast spłacana proporcjonalnie w racie pożyczki;
- opłaty za obsługę pożyczki w domu, jeżeli konsument wybrał opcję spłaty pożyczki poprzez wizyty domowe przedstawiciela Kredytodawcy. Opłata była pobierana w części wraz z ratą pożyczki, z tym, że spłata następowała w całości w ratach tygodniowych;
Zgodnie z pkt. 1 Umowy Pożyczki Gotówkowej rata tygodniowa składa się z części kwoty brutto pożyczki (całkowita kwota pożyczki + kwota prowizji), części opłaty za obsługę pożyczki w domu oraz odsetek.
Rata kwartalna składa się z części kwoty brutto pożyczki (całkowita kwota pożyczki + kwota prowizji) oraz odsetek,
- odsetek - w wysokości 10% rocznie.

Konsumenci zawierający umowy pożyczki z Przedsiębiorcą nie mieli możliwości wyboru innego modelu spłaty zobowiązania, niż ogólnie ustalony przez Spółkę, przewidujący w każdym wypadku raty zarówno tygodniowe jak i kwartalne.

- [15] Zgodnie z pkt 12 Umowy Pożyczki Gotówkowej: *Klient może spłacić, w całości lub części, łączne zobowiązanie do spłaty, w każdym czasie przed terminem ustalonym w Umowie, bez względu na to, czy uprzedził Pożyczkodawcę o zamiarze dokonania takiej spłaty. W razie przedterminowej spłaty całości łącznego zobowiązania do spłaty Klientowi przysługuje prawo pomniejszenia całkowitego kosztu pożyczki o te koszty (w szczególności odsetki), które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby Klient poniósł je przed tą spłatą. Prowizja, jako dotycząca chwili zawarcia Umowy nie ulega obniżeniu w razie wcześniejszej spłaty w całości lub części łącznego zobowiązania do spłaty. Pożyczkodawca nie zastrzega prowizji za wcześniejszą spłatę pożyczki.*

- [16] W trakcie działań podjętych przez Prezesa Urzędu Przedsiębiorca wyjaśnił, iż w przypadku wcześniejszej spłaty pożyczki Klient zostaje zwolniony z obowiązku zapłaty odsetek tj. części ich pierwotnie zakładanej sumy (wyliczonej w dniu zawarcia umowy), ustalonej proporcjonalnie do okresu, o jaki skrócona została umowa. Pismo z dnia 12 marca 2021 r. [k111-113]
Przedstawił także, jako dowód, przykładowe rozliczenie umowy zawartej w dniu 16 stycznia 2020 r., czyli umowy która była zawarta z opcją obsługi domowej. Umowa

została spłacona w trakcie rat tygodniowych. Dokonane rozliczenie wskazuje, że kwota, o którą ulega obniżeniu koszt kredytu wynosi 3,41 zł i stanowi sumę ustalonej kwoty odsetek należnych za czas kredytu, o który umowa została skrócona. [k. 113]

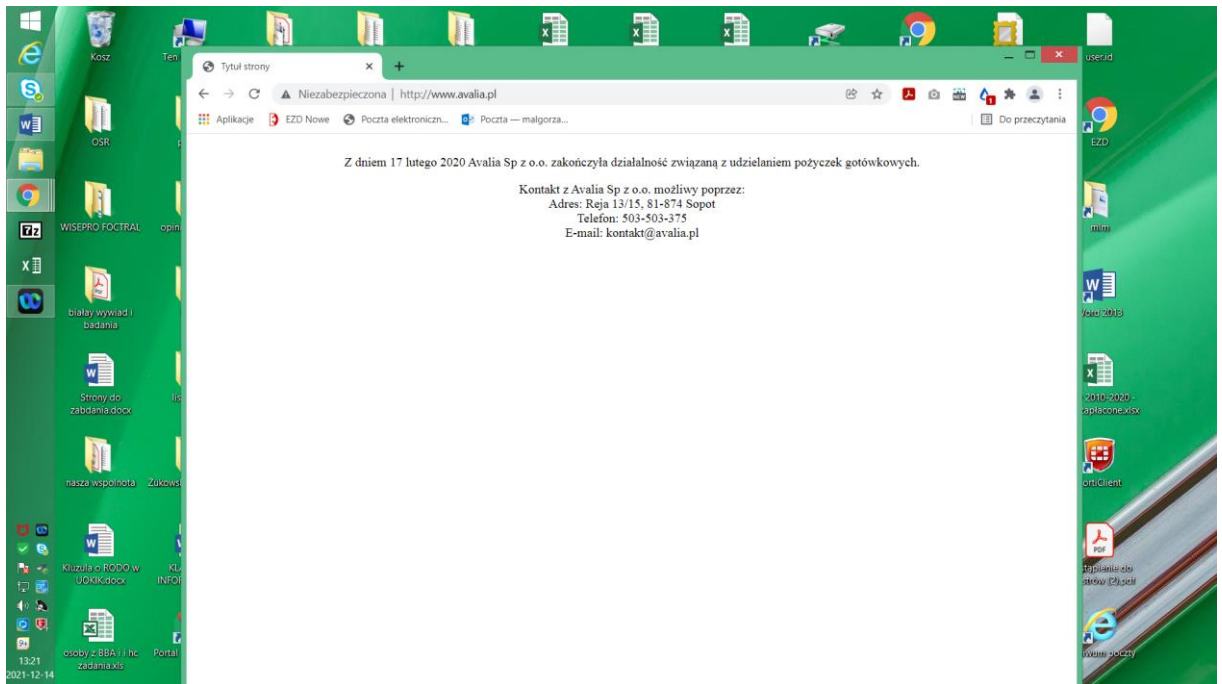
[17] Zgodnie z oświadczeniem AVALIA, na dzień 22 października 2021 r. w trakcie wykonywania były ... umowy pożyczki. Pismo Spółki z dnia 22 października 2021 r. [k. 143]

Przedsiębiorca dokonuje rozliczeń trwających umów.

[18] Przedsiębiorca posiada także stronę internetową pod adresem: <http://www.avalia.pl>

W piśmie z dnia 10 czerwca 2020 r. Spółka informowała, iż domena <http://www.avalia.pl> jest nadal aktywna, jednak obecnie zamiast strony internetowej, znajduje się pod nią jedynie informacja o zakończeniu udzielania pożyczek [k. 16].

Po wpisaniu adresu strony ukazuje się komunikat informujący o zakończeniu działalności w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych.

/zrzut fragmentu ekranu ze strony <http://www.avalia.pl/ofirmie.php> z dnia 6 grudnia 2021 r.

[19] W oparciu o przekazane sprawozdanie finansowe tj. *Rachunek zysków i strat* Prezes Urzędu ustalił, iż Spółka, w roku 2021, osiągnęła przychody w łącznej wysokości ... zł [k. 152].

PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Interes publiczny:

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Delegatura w Gdańsku
ul. Podwałe Przedmiejskie 30 < 80-824 Gdańsk

tel. +48 58 346 29 32 < faks +48 58 346 29 33
gdansk@uokik.gov.pl < www.uokik.gov.pl

[20] Podstawowym warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorcy - naruszające przepisy tej ustawy - stanowią potencjalne zagrożenie dla interesu publicznego. Stosownie bowiem do art. 1 ust. 1 uokik, zasadniczym jej celem jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Interpretacja pojęcia interesu publicznoprawnego, wymaga odniesienia do ukształtowanego w tym zakresie orzecznictwa, zgodnie z którym naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami prawa dotknięty został „szerszy krąg uczestników rynku”, a także, gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska (por. wyrok Sądu Najwyższego, III SK 40/07, z dnia 5 czerwca 2008 r.). W przedmiotowym aspekcie, warunkiem koniecznym do zastosowania ustawy jest, aby działanie przedsiębiorcy, któremu zarzucono naruszenie jej przepisów, stanowiło potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy.

Przedmiotowe postępowanie dotyczy działań przedsiębiorcy AVALIA, które dotyczyć mogły nieograniczonego kręgu adresatów, posiadających status konsumentów. W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy mogli być lub byli klientami Przedsiębiorcy. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów, co oznacza, iż każde naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Interes publicznoprawny zawiera się w związku z tym w ochronie praw konsumentów, do których Przedsiębiorca kieruje swoje oferty. Ochrona konsumentów podejmowana w trybie postępowania przed Prezesem Urzędu nie dotyczy więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, których dotyczą bezpośrednio działania Przedsiębiorcy, i których sytuacja jest w tym zakresie podobna. Zatem w rozpatrywanej sprawie uzasadnione było podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Status przedsiębiorcy:

[21] Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) za przedsiębiorcę uznaje się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonującą działalność gospodarczą.

AVALIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sopocie jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego jako przedsiębiorca pod nr KRS: 0000451581. Jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 uokik, a zatem może być stroną postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu.

Sprzeczność zachowania Przedsiębiorcy z prawem lub dobrymi obyczajami:

[22] Zgodnie z art. 24 ust. 1 uokik, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W świetle zaś przepisu art. 24 ust. 2 tej ustawy przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy.

Aby uznać dane działania przedsiębiorcy za niezgodne z zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zawartym w ww. przepisach ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należy wykazać, że spełnione zostały kumulatywnie trzy następujące przestanki:

- 1) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy,
- 2) działanie to jest sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami,
- 3) działanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

Na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów sankcjonowane jest więc zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami.

Jednocześnie, sprzeczność z prawem działania lub zaniechania przedsiębiorcy może być ujmowana jako zachowanie niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa stanowionego, natomiast dobre obyczaje pozostają klauzulą generalną, która podlega konkretyzacji na okoliczność danego stanu faktycznego.

Naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów prawa stanowionego lub dobrych obyczajów jest jednocześnie wyrazem naruszenia obowiązującego porządku prawnego, który obejmuje zarówno nakazy i zakazy wynikające z norm prawa powszechnie obowiązującego, jak i nakazy i zakazy wynikające z dobrych obyczajów.

W rozpatrywanej sprawie, przedmiotem rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu jest ocena, czy w ustalonym stanie faktycznym Przedsiębiorca dopuścił się działań bezprawnych, związanych z niewypełnieniem nakazu ustanowionego w przepisach ustawy o kredycie konsumenckim oraz prowadził działalność w sposób naruszający dobre obyczaje.

Ad pkt I sentencji decyzji.

[23] Przedmiotem pierwszego zarzutu postawionego Przedsiębiorcy jest stosowanie praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 uokik, polegającej na bezzasadnym wydłużaniu w proponowanych umowach pożyczki długości okresu spłaty kredytu, o raty kwartalne, w ramach których to rat kwartalnych konsument spłaca ok. 2% całkowitej kwoty do zapłaty, podczas gdy spłata ok. 98% całkowitego, zaciąganego zobowiązania, zgodnie z Umową Pożyczki Gotówkowej następuje w ratach tygodniowych, co prowadzi do zawyżania maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, określonej ustawą o kredycie konsumenckim, a w konsekwencji do wzrostu zadłużenia konsumentów - pożyczkobiorców, z tytułu ponoszonych pozaodsetkowych kosztów pożyczki, co stanowi zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z dobrymi obyczajami i godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

[24] Zgodnie z art. 36a ukk od 11 marca 2016 r., w umowach o kredyt konsumencki pozaodsetkowe koszty kredytu nie mogą być wyższe niż ich maksymalna wysokość, ustalana wg. wzoru:

$$MPKK \leq (K \times 25\%) + (K \times n / R \times 30\%)$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK - maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spłaty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

Jednocześnie, pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu oraz pozaodsetkowe koszty kredytu wynikające z umowy o kredyt konsumencki nie należą się w części przekraczającej całkowitą kwotę kredytu lub maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu obliczone zgodnie z podanym wzorem.

Jednocześnie, zgodnie z definicjami zawartymi w art. 5 pkt 6-8 ustawy o kredycie konsumenckim:

- całkowity koszt kredytu - obejmuje wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności:
 - a) odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz
 - b) koszty usług dodatkowych, w szczególności ubezpieczeń, w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach - z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta;
- pozaodsetkowe koszty kredytu - to wszystkie koszty, które konsument ponosi w związku z umową o kredyt konsumencki, z wyłączeniem odsetek;
- całkowita kwota kredytu - maksymalna kwota wszystkich środków pieniężnych nieobejmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt, a w przypadku umów, dla których nie przewidziano tej maksymalnej kwoty, suma wszystkich środków pieniężnych nieobejmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt;
- całkowitą kwotę do zapłaty stanowi sumę całkowitego kosztu kredytu i całkowitej kwoty kredytu.

[25] Prezes Urzędu przeanalizował przykładowe umowy, zawarte przez AVALIA z konsumentami w roku 2020. Dane dotyczące analizowanych umów przedstawiono niżej.

[26] Dane dotyczące przykładowych umów:

1) Umowa nr 00041392, zawarta 15 lutego 2020 r.

Parametry pożyczki	Wartości	Uwagi
Kwota pożyczki do spłaty zł	2.255,68	
Całkowita Kwota Pożyczki zł	1.100,00	
Całkowity koszt pożyczki zł	1.155,68	W tym: prowizja, odsetki oraz koszt obsługi pożyczki w domu
Prowizja zł	182,60	Skredytowana
Odsetki zł	56,78	
Inne koszty zł	916,30	Opłata za obsługę pożyczki w domu
Rata tygodniowa zł	55,52	40 tygodni x 55,25 zł = 2.210 zł W tym czasie klient spłaca 98% zobowiązania z tytułu pożyczki
Raty kwartalne - 6 rat	6,43	6 rat kwartalnych x 6,43 zł = 38,58 zł
Ostatnia - 7 rata kwartalna zł	6,50	Razem raty kwartalne 38,58 zł + 6,50 zł = 45,08 zł
Oprocentowanie %	10 %	
RRSO %	60,41	
Ilość tygodni	131	W tym 40 rat tygodniowych i 7 rat kwartalnych

		(obejmujących 91 tygodni); 131 x 7 dni = 917 dni
Pozaadsetkowe koszty pożyczki (PKK) zł	1.098,90	Prowizja 182,60 zł i obsługa w domu 916,30 zł
Maksymalne PKK (zł)	1.104,07	Pozaadsetkowe koszty kredytu są niższe od ich ustawowej wartości maksymalnej.
MPKK - 2 (zł) MPKK obliczone dla faktycznego czasu spłaty pożyczki tj. 40 tygodni	528,15 zł	Znacznie niższy niż faktycznie pobrane PKK

Zgodnie z obowiązującym wzorem na Maksymalne Pozaadsetkowe Koszty Kredytu (MPKK) - w odniesieniu do niniejszej umowy obliczono maksymalną wysokość pozaadsetkowych kosztów kredytu, która wynosiła jak następuje:

Przy uwzględnieniu okresu spłaty obejmującego raty tygodniowe i kwartalne:

$$\text{MPKK} - 1 = (1.100 \times 25\%) + (1.100 \times 917/365 \times 30\%) = 275 + 829,07 = 1.104,07 \text{ zł}$$

Przy uwzględnieniu okresu obejmującego wyłącznie raty tygodniowe:

$$\text{MPKK} - 2 = (1.100 \times 25\%) + (1.100 \times 280/365 \times 30\%) = 275 + 253,15 \text{ zł} = 528,15 \text{ zł}$$

2) Umowa nr 00043184, zawarta 15 lutego 2020 r.

Parametry pożyczki	Wartości	Uwagi
Kwota pożyczki do spłaty zł	1.891,04	
Całkowita Kwota Pożyczki zł	1.000,00	
Całkowity koszt pożyczki zł	891,04	W tym: prowizja, odsetki oraz koszt obsługi pożyczki w domu
prowizja	202,00	Skredytowana
Odsetki zł	41,04	
Inne koszty zł	648	Opłata za obsługę pożyczki w domu
Rata tygodniowa zł	61,63	30 tygodni x 61,63 zł = 1.848,90 zł W tym czasie klient spłaca 98% zobowiązania z tytułu pożyczki
Raty kwartalne - 6 rat	6,02	6 rat kwartalnych x 6,02 zł = 36,12 zł
Ostatnia - 7 rata kwartalna zł	6,02	Razem raty kwartalne 36,12 zł + 6,02 zł = 42,14 zł
Oprocentowanie %	10 %	
RRSO %	98,75	
Ilość tygodni	121	W tym 30 rat tygodniowych i 7 rat

		kwartalnych (obejmujących 91 tygodni); 121 x 7 dni = 847 dni
Pozadodsetkowe koszty pożyczki (PKK) zł	850	Prowizja 202 zł i obsługa w domu 648 zł
Maksymalne PKK zł	946,16	Pozadodsetkowe koszty kredytu są niższe od ich ustawowej wartości maksymalnej.
MPKK - 2 (zł) obliczone dla faktycznego czasu spłaty pożyczki tj. 30 tygodni	422,60 zł	Znacznie niższy niż faktycznie pobrane PKK

Zgodnie z wzorem na MPKK - w odniesieniu do niniejszej umowy obliczono maksymalną wysokość pozadodsetkowych kosztów kredytu, która wynosiła jak następuje:

Przy uwzględnieniu okresu spłaty obejmującego raty tygodniowe i kwartalne:

$$\text{MPKK} - 1 = (1.000 \times 25\%) + (1.000 \times 847/365 \times 30\%) = 250 + 696,16 = 946,16 \text{ zł}$$

Przy uwzględnieniu okresu obejmującego wyłącznie raty tygodniowe:

$$\text{MPKK} - 2 = (1.000 \times 25\%) + (1.000 \times 210/365 \times 30\%) = 250 + 172,60 \text{ zł} = 422,60 \text{ zł}$$

3) Umowa nr 00041418, zawarta dnia 25 stycznia 2020 r.

Parametry pożyczki	Wartości	Uwagi
Kwota pożyczki do spłaty zł	3.096,82	
Całkowita Kwota Pożyczki zł	1.500,00	
Całkowity koszt pożyczki zł	1.596,82	W tym: prowizja, odsetki oraz koszt obsługi pożyczki w domu
Prowizja zł	303,00	Skredytowana
Odsetki zł	98,32	
Inne koszty zł	1.195,50	Opłata za obsługę pożyczki w domu
Rata tygodniowa zł	60,63	50 tygodni x 60,63 zł = 3.031,50 zł W tym czasie klient spłaca 98% zobowiązania z tytułu pożyczki
Raty kwartalne - 6 rat	9,33	6 rat kwartalnych x 9,33 zł = 55,98 zł
Ostatnia - 7 rata kwartalna zł	9,34	55,98 zł + 9,34 zł = 65,32 zł
Oprocentowanie %	10 %	
RRSO %	59,40	
Ilość tygodni	141	W tym 50 rat tygodniowych i 7 rat

		kwartalnych (obejmujących 91 tygodni); 141 x 7 dni = 987 dni
Pozaadsetkowe koszty pożyczki (PKK) zł	1.498,50	Prowizja 303 zł i obsługa w domu 1.195,50 zł
Maksymalne PKK zł	1.591,85	Pozaadsetkowe koszty kredytu są niższe od ich ustawowej wartości maksymalnej.
MPKK - 2 (zł) obliczone dla faktycznego czasu spłaty pożyczki tj. 50 tygodni	806,51 zł	Znacznie niższy niż faktycznie pobrane PKK

Zgodnie z wzorem na MPKK - w odniesieniu do niniejszej umowy obliczono maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu, która wynosiła jak następuje:

Przy uwzględnieniu okresu spłaty obejmującego raty tygodniowe i kwartalne:

$$\text{MPKK} - 1 = (1.500 \times 25\%) + (1.500 \times 987/365 \times 30\%) = 375 + 1.216,85 = 1.591,85 \text{ zł}$$

Przy uwzględnieniu okresu obejmującego wyłącznie raty tygodniowe:

$$\text{MPKK} - 2 = (1.500 \times 25\%) + (1.500 \times 350/365 \times 30\%) = 375 + 431,51 \text{ zł} = 806,51 \text{ zł}$$

4) Umowa nr 00042052, zawarta dnia 5 stycznia 2020 r.

Parametry pożyczki	Wartości	Uwagi
Kwota pożyczki do spłaty zł	4.129,16	
Całkowita Kwota Pożyczki zł	2.000,00	
Całkowity koszt pożyczki zł	2.129,16	W tym: prowizja, odsetki oraz koszt obsługi pożyczki w domu
Prowizja zł	404,00	Skredytowana
Odsetki zł	131,16	
Inne koszty zł	1.594,00	Opłata za obsługę pożyczki w domu
Rata tygodniowa zł	80,84	50 tygodni x 80,84 zł = 4.042 zł W tym czasie klient spłaca 98% zobowiązania z tytułu pożyczki
Raty kwartalne - 6 rat	12,45	6 rat kwartalnych x 12,45 zł = 74,70 zł
Ostatnia - 7 rata kwartalna zł	12,46	74,70 zł + 12,46 zł = 87,16 zł
Oprocentowanie %	10 %	
RRSO %	59,40	
Ilość tygodni	141	W tym 50 rat tygodniowych i 7 rat

		kwartalnych (obejmujących 91 tygodni); 141 x 7 dni = 987 dni
Pozaadsetkowe koszty pożyczki (PKK) zł	1.998	Prowizja 404 zł i obsługa w domu 1.594 zł
Maksymalne PKK zł	2.122,47	Pozaadsetkowe koszty kredytu są niższe od ich ustawowej wartości maksymalnej.
MPKK - 2 (zł) obliczone dla faktycznego czasu spłaty pożyczki tj. 50 tygodni	1.075,34 zł	Znacznie niższy niż faktycznie pobrane PKK

Zgodnie z wzorem na MPKK - w odniesieniu do niniejszej umowy obliczono maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu, która wynosiła jak następuje:

Przy uwzględnieniu okresu spłaty obejmującego raty tygodniowe i kwartalne:

$$\text{MPKK} - 1 = (2.000 \times 25\%) + (2.000 \times 987/365 \times 30\%) = 500 \text{ zł} + 1.622,47 \text{ zł} = 2.122,47 \text{ zł}$$

Przy uwzględnieniu okresu obejmującego wyłącznie raty tygodniowe:

$$\text{MPKK} - 2 = (2.000 \times 25\%) + (2.000 \times 350/365 \times 30\%) = 500 \text{ zł} + 575,34 \text{ zł} = 1.075,34 \text{ zł}$$

[27] Jak wynika z dokonanych wyliczeń, pozaodsetkowe koszty kredytu stosowane przez Spółkę mieszczą się w kwocie maksymalnych pozaodsetkowych kosztów kredytu, wynikających z art. 36a ukk, jednakże wyłącznie w przypadku obliczeń dokonanych dla okresu trwania umowy obejmującego także raty kwartalne (MPKK - 1). W wypadku tożsamy wartości, przyjmując jako czas trwania umowy okres obejmujący raty tygodniowe (MPKK - 2), we wszystkich analizowanych umowach, dochodziło do przekroczenia wartości wynikającej z ustawowej górnej granicy pozaodsetkowych kosztów kredytu. Biorąc pod uwagę, iż w ramach rat tygodniowych dochodziło do spłaty niemal pełnego zobowiązania (ponad 98%), ustalanie spłaty szczytkowych kwot pozostałego zobowiązania w ramach rat kwartalnych, w ilości zazwyczaj 7 rat, następowało w wyjątkowo długich odstępach między sobą (13 tygodni = 91 dni).

[28] W ocenie Prezesa UOKiK, działania Kredytodawcy powodowały sztuczne i niczym nieuzasadnione wydłużanie okresu obowiązywania umów pożyczek, poprzez wprowadzenie spłaty pożyczek także w ratach kwartalnych, pomimo uiszczania znaczącej części sumy pożyczki w ramach rat tygodniowych, w trakcie których konsumenci uregulowali już niemal całość zaciągniętego zobowiązania.

[29] Przedsiębiorca wprowadzając raty kwartalne znacząco wydłużył okres trwania umowy pożyczki, co miało odzwierciedlenie w podniesieniu się granicy kwotowej maksymalnych pozaodsetkowych kosztów kredytu, obliczanej zgodnie ze wzorem wskazanym w art. 36a ukk. Tym samym, zgodnie z warunkami umowy pożyczki, Spółka z jednej strony uzyskała uprawnienie do dochodzenia kwoty stanowiącej niemalże całą sumę do spłacenia przez konsumenta jeszcze w okresie trwania rat tygodniowych, z drugiej natomiast strony, poprzez wydłużenie okresu trwania całej

umowy, ustanowiła pozaodsetkowe koszty kredytu na poziomie znacznie wyższym, niżli w sytuacji, gdyby umowa pożyczki obejmowała wyłącznie czas trwania rat spłacanych w systemie tygodniowym.

- [30] Należy przypomnieć, iż konsumenci zawierający umowy pożyczki z AVALIA nie mieli możliwości wyboru innego niż ogólnie przyjęty przez Spółkę model spłaty zobowiązania, przewidującego w każdym wypadku raty zarówno tygodniowe jak i kwartalne.
- [31] Kwestionowane działania Spółki niewątpliwie powodowały wzrost zadłużenia pożyczkobiorców. Spółka określała bowiem maksymalne wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, przyjmując dla ich ustawowego górnego limitu okres trwania umowy, z uwzględnieniem także rat kwartalnych, nieproporcjonalnie dłuższych od łącznego okresu trwania rat tygodniowych, mimo iż w ramach tych drugich dochodziło do spłaty niemal pełnej kwoty pożyczki. Tymczasem mając na uwadze nominalną wartość poszczególnych rat kwartalnych wynoszących kilka/kilkanaście złotych nie sposób znaleźć, z punktu widzenia konsumenta/pożyczkobiorcy, ekonomicznego uzasadnienia dla wizyt przedstawiciela Spółki u konsumenta po ich odbiór.
- [32] Podsumowując, zdaniem Prezesa Urzędu, opracowany i stosowany przez AVALIA model harmonogramu spłaty pożyczek, składający się z rat tygodniowych oraz kwartalnych prowadził do zawyżenia limitu kosztów skutkując pobieraniem od pożyczkobiorców pozaodsetkowych kosztów w wysokości większej niż gdyby umowa pożyczki trwała wyłącznie w okresie rat tygodniowych. W ten sposób Spółka wydłużała okres trwania umów pożyczek, a wraz z nim ilość rat, co nie znajduje uzasadnienia, biorąc pod uwagę, iż w ramach określanych w umowach rat tygodniowych dochodziło do spłaty niemal całości całkowitej kwoty do zapłaty.
- [33] Zdaniem Prezesa Urzędu działania Spółki, wskazane w pkt I sentencji niniejszej decyzji są sprzeczne z dobrymi obyczajami.
- [34] Dobre obyczaje to pozaprawne normy postępowania. Ich treści nie da się określić w sposób wyczerpujący, ponieważ kształtowane są przez ludzkie postawy uwarunkowane zarówno przyjmowanymi wartościami moralnymi, jak i celami ekonomicznymi i związanymi z tym praktykami życia gospodarczego. Dobre obyczaje pojmowane są jako reguły postępowania zgodne z etyką, moralnością i aprobowanymi społecznie normami i zasadami postępowania. Jak wskazuje się w orzecznictwie (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) z dnia 23 lutego 2006 r. sygn. XVII Ama 118/04, Legalis) w *stosunkach z konsumentami istota dobrego obyczaju sprowadza się do właściwego informowania o przysługujących uprawnieniach, niewykorzystywania uprzywilejowanej pozycji profesjonalisty i rzetelnego traktowania partnerów umowy. Za sprzeczne z dobrymi obyczajami SOKiK uznał działania zmierzające do niedoinformowania, dezorientacji, wywołania błędnego przekonania u konsumenta, a także wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności.*

Sąd Najwyższy, w wyroku z dnia z dnia 22 czerwca 2010 r., sygn. IV CSK 555/09., definiując dobre obyczaje stwierdził: *w płaszczyźnie stosunków kontraktowych zasady te wyrażają się istnieniem powszechnie akceptowanych reguł przyzwoitego zachowania się wobec kontrahenta. Szczególne znaczenie mają reguły uczciwości i rzetelności tzw. „kupieckiej”, których należy wymagać od przedsiębiorcy -*

profesjonalisty na rynku, a mianowicie przestrzegania dobrych obyczajów, zasad uczciwego obrotu, rzetelnego postępowania czy lojalności i zaufania.

Mając powyższe na względzie w niniejszej sprawie za dobry obyczaj uznać należy takie działanie Przedsiębiorcy, w związku z zawieranymi umowami kredytu konsumenckiego, które będzie wyrazem rzetelności, szacunku i uczciwości wobec drugiej strony umowy. Dobry obyczaj nakazuje bowiem nie tylko przestrzegania prawa ale także jego nienadużywania a zasady uczciwości i rzetelności kupieckiej nakazują uwzględniać nie tylko interes własny Przedsiębiorcy ale również interes jego kontrahentów/konsumentów, a przynajmniej go nie naruszać.

- [35] Zachowanie AVALIA, jako sprzeczne z dobrymi obyczajami, należy ocenić biorąc pod uwagę okoliczność, iż w związku z istnieniem regulacji chroniących interesy konsumentów usług finansowych, konsumenci, mogą pozostawać w przeświadczeniu, iż określane przez Kredytodawcę opłaty m.in. z tytułu udzielanych kredytów konsumenckich nie będą przekraczały wyznaczonych przez przedmiotową ustawę maksymalnych pozaodsetkowych kosztów kredytu. Tymczasem Przedsiębiorca, poprzez ustalenie w oferowanych umowach pożyczek także rat kwartalnych, w ramach których następują spłaty rażąco niskich kwot względem całkowitej sumy jaką zobowiązany jest zwrócić konsument, w sposób sztuczny wpływa na podwyższenie górnego limitu maksymalnych, możliwych do pobrania pozaodsetkowych kosztów kredytu. AVALIA, wykorzystując swoją pozycję profesjonalisty działającego na rynku usług finansowych, ustaliła harmonogram spłat pożyczek, w sposób ekonomicznie bezzasadny wydłużając okres trwania umowy i doprowadzając w konsekwencji do pobierania opłat pozaodsetkowych kosztów kredytu na poziomie wyższym, niżli wynikałoby to z wyliczeń, przyjmując za czas trwania umowy pożyczki wyłącznie raty tygodniowe. W ten sposób Przedsiębiorca, wykorzystując niewiedzę lub naiwność konsumentów, doprowadzał do wywołania u nich błędnego przekonania, iż wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu mieściła się w ramach górnej granicy określonej przez przepisy prawa, podczas gdy działania Przedsiębiorcy, polegające na nieuzasadnionym wydłużeniu okresu trwania całej umowy, prowadziły w rzeczywistości do nieuprawnionego obejścia regulacji z ustawy o kredycie konsumenckim.
- [36] Wprawdzie Spółka w odpowiedzi na postawiony zarzut stwierdziła, że przygotowała swoją ofertę po analizie wyników badań naukowych, dotyczących motywacji klienta do spłaty zobowiązań, jednak nie przedstawiła żadnych dowodów w tym zakresie.
- [37] AVALIA podkreśliła również, że czynnikiem decydującym o wprowadzeniu takiej oferty była możliwość utrzymania bezpośredniego kontaktu z klientem w długim horyzoncie czasowym, bowiem wizyty, oprócz odbioru rat, miały także charakter marketingowy, prowadzący do zawarcia kolejnej umowy. Należy jednak podkreślić, że całość tych działań odbywała się na koszt konsumenta, który zapłacił za „potrzebę kontaktu AVALIA z klientem”. Jest to o tyle nieetyczne, że koszt wizyt został w całości opłacony przez konsumenta w ramach wizyt w związku z odbiorem rat tygodniowych, natomiast wizyty w ramach odbioru rat kwartalnych sprowadzały się do swoistego „nachodzenia” konsumenta po odbiór drobnych kwot i ewentualnie w celu nakłonienia go do wzięcia kolejnej pożyczki.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów:

[38] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiuje „zbiorowego interesu konsumentów”, ograniczając się jedynie do sprecyzowania (w art. 24 ust. 3 uokik), że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. Przez godzenie w zbiorowe interesy konsumentów (które może polegać zarówno na naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów, jak i na samym zagrożeniu ich naruszenia) należy rozumieć narażenie na uszczerbek interesów znacznej grupy lub wszystkich konsumentów, poprzez stosowaną przez przedsiębiorcę praktykę obejmującą zarówno działania, jak i zaniechania.

W oparciu o wykładnię przepisu art. 24 ust. 2 i 3 uokik, zbiorowy interes konsumentów rozumiany jest jako interes dotyczący ogółu (zbiorowości), zaś jego naruszenie ma miejsce, gdy skutkami działań dotknięty jest pewien krąg uczestników rynku - konsumentów. Z tego względu zachowanie przedsiębiorcy godzące w zbiorowe interesy konsumentów jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z konsumentów - nie zaś jedynie określonego konsumenta - i zagraża ono, przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków zbiorowości konsumentów. Zaistnienie przestanki naruszenia zbiorowego interesu konsumenta nie jest przy tym bezpośrednio uzależnione od liczby konsumentów, których interesy zostały naruszone wskutek działań przedsiębiorcy. Interes konsumentów należy przy tym rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę za zasługujący na ochronę i zabezpieczenie.

W niniejszej sprawie działania Przedsiębiorcy mogły dotyczyć każdego konsumenta, bowiem jego oferta była kierowana do każdej osoby zainteresowanej zawarciem umowy pożyczki. Działanie Przedsiębiorcy nie dotyczyło zatem interesów poszczególnych osób, lecz szerokiego i nieograniczonego kręgu konsumentów, których sytuacja była identyczna i wspólna.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż działania Spółki wskazały na naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. W efekcie działań Przedsiębiorcy naruszone zostały interesy ekonomiczne konsumentów, którzy, w związku z zawartą umową pożyczki, zostali obciążeni nadmiernymi kosztami kredytu, co nie pozostaje bez wpływu na sytuację konsumenta/kredytobiorcy, a często także i sytuację jego rodziny.

[39] Reasumując, analiza stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy wskazała, że Przedsiębiorca, wydłużając niezasadnie okresy trwania umów, bezpodstawnie doprowadził do zawyżenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, co nie jest obojętne dla sytuacji ekonomicznej i życiowej danego konsumenta/pożyczkobiorcy. Tym samym uznać należy, że zachowanie rynkowe Kredytodawcy naruszyło zarówno dobre obyczaje jak i interesy konsumentów. Opisane działanie Spółki stanowi zatem praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[40] Zgodnie z art. 27 uokik w wypadku gdy przedsiębiorca zaprzestał stosowania danej praktyki Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Ciężar udowodnienia okoliczności umożliwiających stwierdzenia zaniechania stosowania praktyki spoczywa jednak na przedsiębiorcy.

W toku przeprowadzonego postępowania Przedsiębiorca informował, iż z dniem 17 lutego 2020 r. zaprzestał prowadzenia działalności w zakresie udzielania pożyczek konsumentom, odpowiedni wpis zamieścił również na swojej stronie internetowej.

Wprawdzie, materiał dowodowy wskazuje, że Spółka nadal jest zarejestrowana w KRS oraz RIP jednak rozpatrywana praktyka dotyczy bezzasadnego wydłużania okresu spłaty w umowach pożyczki proponowanych konsumentom. Skoro więc Przedsiębiorca od dnia 17 lutego 2020 r. nie zawiera z konsumentami umów kredytu konsumenckiego

uznać tym samym należy, że z tym dniem zaniechał stosowania przedmiotowej praktyki.

Uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy, **orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.**

Ad pkt II sentencji decyzji:

[41] Przedmiotem drugiego zarzutu postawionego Przedsiębiorcy jest stosowanie praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 uokik, polegającej na nieuwzględnianiu, w przypadku spłaty kredytu przed terminem określonym w umowie pożyczki, w ramach całkowitego kosztu kredytu ulegającego obniżeniu proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, pozaodsetkowych kosztów kredytu, co narusza art. 49 ust. 1 i 2 ukk.

[42] Przedmiotem rozpatrywanego zarzutu jest więc działanie Przedsiębiorcy mające charakter działania bezprawnego. Pojęcia bezprawności nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Należy zatem przyjąć, zgodnie z jej literalnym brzmieniem, że „działanie bezprawne” to zachowanie sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tj. niezależnym od wystąpienia szkody, czy też zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa¹.

[43] Zgodnie z brzmieniem art. 49 ukk:

1. *W przypadku spłaty całości kredytu przed terminem określonym w umowie, całkowity koszt kredytu ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby konsument poniósł je przed tą spłatą.*

2. *W przypadku spłaty części kredytu przed terminem określonym w umowie, ust. 1 stosuje się odpowiednio.*

W ocenie Prezesa Urzędu zacytowany przepis ukk należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego następuje obniżenie wszystkich możliwych kosztów składających się na całkowity koszt takiego kredytu, niezależnie od ich charakteru i niezależnie od tego, kiedy koszty te zostały faktycznie poniesione przez kredytobiorcę, z tym, że redukcja ta ma charakter proporcjonalny, tj. odnosi się do okresu od dnia faktycznej spłaty kredytu do dnia ostatecznej spłaty określonej w umowie - i to stanowi jedyny wskazany w ukk ogranicznik ustalenia redukcji kosztu kredytu związanego z jego wcześniejszą spłatą. Przedstawione rozważania dotyczące przedterminowej spłaty całego kredytu mają w pełni zastosowanie również w odniesieniu do przedterminowej spłaty części kredytu (o której mowa w art. art. 49 ust. 2 ukk).

¹ por. *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, pod red. J. Szwaji, CH Beck, Warszawa 2000, s. 117-118;

Należy wskazać, że zgodnie z literalnym brzmieniem art. 49 ust. 1 ukk, przepis ten obejmuje swoim zakresem całkowity koszt kredytu. Definicja całkowitego kosztu kredytu zawarta została z kolei w art. 5 pkt 6 tej ustawy i zgodnie z tym przepisem obejmuje: *wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności: a) odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz b) koszty usług dodatkowych, w szczególności ubezpieczeń, w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach - z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta.*

Tym samym art. 49 ust. 1 ukk nie wyłącza przedmiotowo możliwości obniżenia żadnego z rodzajów kosztów określonych w art. 5 pkt 6 tej ustawy.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe stanowisko znajduje również odzwierciedlenie w brzmieniu art. 16 ust. 1 Dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz. UE L 133 z 22.05.2008, str. 66 - dalej także: „Dyrektywa”), którego implementację stanowią art. 48 i art. 49 ukk. W zdaniu drugim wskazanego ustępu Dyrektywa stwierdza w sposób jasny i niebudzący żadnych wątpliwości, że konsument jest „uprawniony do uzyskania obniżki całkowitego kosztu kredytu, na którą składają się odsetki i koszty przypadające na pozostały okres obowiązywania umowy”. Dyrektywa jasno wskazuje, że obniżce podlegają nie tylko odsetki, ale również wszelkie pozostałe koszty, mieszczące się w definicji całkowitego kosztu kredytu. Przepis ten nie używa natomiast pojęcia „kosztów zależnych od długości trwania umowy kredytu”.

[44] W rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu ustalił, iż Spółka określiła, w stosowanych wzorcach umownych, regulacje związane z sytuacją wcześniejszej spłaty całości lub części pożyczki przed oznaczonym w umowie terminem.

O ile jednak w umowie wskazano, iż w razie wcześniejszej spłaty pożyczki całkowity koszt pożyczki ulegał obniżeniu o te koszty, które dotyczyły okresu, o który skrócono czas obowiązywania (w szczególności odsetki) chociażby konsument/pożyczkobiorca poniósł je przed tą spłatą, o tyle w sposób nieuzasadniony, w przypadku wcześniejszej spłaty pożyczki przed terminem ustalonym w umowie, Spółka w ramach całkowitego kosztu kredytu ulegającego obniżeniu, nie uwzględniła wysokości pobranej prowizji.

Co więcej, w oparciu o wyjaśnienia Przedsiębiorcy, ustalono także, że w wypadku wcześniejszej spłaty również koszty obsługi pożyczki w domu, nie podlegały odpowiedniej rekalkulacji.

Zgodnie z dokonanymi ustaleniami Prezesa Urzędu, w wypadku wcześniejszej spłaty pożyczki konsument/pożyczkobiorca, nie był zobowiązany jedynie do spłaty części odsetek natomiast pozaodsetkowe koszty kredytu nie podlegały jakiegokolwiek redukcji.

[45] Tymczasem, w myśl przywołanego wcześniej art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim w przypadku spłaty całości (odpowiednio - także części) kredytu przed terminem określonym w umowie, całkowity koszt kredytu, obejmujący wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby konsument poniósł je przed tą spłatą.

[46] Odnosząc się do zarzutu Spółka wyjaśniła, że do czasu zmiany interpretacji art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim, w związku z wyrokiem TSUE w sprawie C-383/18

(Lexitor), zarówno sądy jak i inni kredytodawcy uznawali koszt prowizji jako koszt jednorazowy, nie podlegający rozliczeniu w czasie.

- [47] Prezes Urzędu podkreśla jednak w odniesieniu do tego stanowiska, że od czasu wydania ww. wyroku TSUE do czasu zakończenia przez AVALIA oferowania pożyczek konsumentom minęło blisko pół roku, w tym czasie Przedsiębiorca ani nie dokonał stosownej zmiany wzorca umowy, ani też i nie zmienił swojej praktyki w tym zakresie.
- [48] Nadto, w ocenie Spółki, w razie spłaty pożyczki przed terminem, nie ma ona także podstaw do stosownego rozliczenia i kompensaty kosztu obsługi pożyczki w domu, bowiem jest to koszt dodatkowy, który nie jest niezbędny do uzyskania kredytu nie wchodzi więc do całkowitego kosztu kredytu.
- [49] Prezes Urzędu nie zgadza się z tym stanowiskiem. Po pierwsze, całkowity koszt kredytu, o czym była już mowa, obejmuje wszystkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt konsumencki, za wyjątkiem tych wskazanych w przepisach ukk. Po wtóre, jak wyjaśniła Spółka, zawierała ona umowy z konsumentami za pośrednictwem sieci przedstawicieli poprzez wizyty w domu klienta, co więcej w okresie od stycznia 2019 r. do 16 lutego 2020 r. Spółka nie zawarła ani jednej umowy z klientem, który zrezygnował z obsługi pożyczki w domu.
- [50] Przedsiębiorca przedstawił przykładowe rozliczenie umowy spłaconej wcześniej. Umowa została zawarta dnia 16 stycznia 2020 r., czyli po wyroku TSUE oraz w okresie gdy wszystkie umowy były zawarte przez AVALIA wraz z obsługą w domu klienta, jednak, w związku z wcześniejszą spłatą tego zobowiązania, przez konsumenta, ani koszt prowizji ani koszty wizyt domowych nie zostały odpowiednio rozliczone.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów:

- [51] Również w wypadku tej praktyki Prezes Urzędu uznał, iż działania Przedsiębiorcy mogą dotyczyć każdego konsumenta, bowiem jak zostało to już wyjaśnione wcześniej oferta zawarcia umowy kredytu konsumenckiego była kierowana do każdej osoby zainteresowanej pożyczką. Działanie Spółki nie dotyczy więc interesów poszczególnych osób, lecz szerokiego i nieograniczonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna. Mając na względzie stan faktyczny sprawy, należy stwierdzić, iż działania Przedsiębiorcy wskazują na naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. W efekcie działań Przedsiębiorcy naruszone zostały interesy ekonomiczne konsumentów, którzy pomimo dokonania wcześniejszej spłaty pożyczki nie uzyskują stosownej rekompensaty kosztów. Przedsiębiorca, działając bezprawnie i ze szkodą na rzecz kredytobiorców, zatrzymuje bowiem dla siebie tę część całkowitego kosztu kredytu, która przypada na spłacone wcześniej zobowiązanie, a która, zgodnie z obowiązującym prawem, winna zostać zwrócona konsumentowi.
- [52] Uwzględniając wszystkie okoliczności stanu faktycznego Prezes Urzędu uznał, że Przedsiębiorca postępuje niezgodnie z przepisami ustawy o kredycie konsumenckim a jego działania naruszają interesy konsumentów i tym samym wypełniają przesłanki praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
- [53] Prezes Urzędu, na podstawie art. 26 ust. 1 uokik, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą

zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 uokik.

Natomiast, w wypadku gdy przedsiębiorca zaprzestał stosowania danej praktyki Prezes Urzędu, w oparciu o przepis art. 27 uokik, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Ciężar udowodnienia okoliczności umożliwiających stwierdzenia zaniechania stosowania praktyki spoczywa jednak na przedsiębiorcy.

W toku przeprowadzonego postępowania Przedsiębiorca informował, iż z dniem 17 lutego 2020 r. zaprzestał oferowania pożyczek konsumentom, jednak zdaniem Prezesa Urzędu, sama okoliczność zaprzestania zawierania nowych umów - nawet jeśli jest prawdziwa - nie jest wystarczająca i tożsama z zaniechaniem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w pkt II sentencji decyzji.

W rozpatrywanej sprawie nadal ponad ... umów pożyczkowych, zawartych z konsumentami, jest w trakcie wykonywania i każda z tych osób może dokonać wcześniejszej spłaty swojego zobowiązania.

Uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy **orzeczono jak w pkt II sentencji decyzji.**

Ad pkt III. sentencji decyzji - rygor natychmiastowej wykonalności:

[54] Prezes Urzędu, na podstawie art. 103 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli „wymaga tego ważny interes konsumentów”, może nadać decyzji w całości lub w odpowiedniej części rygor natychmiastowej wykonalności. Przyjąć należy, że nie w każdym przypadku, naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, uzasadnionym będzie zastosowanie tego środka. Natomiast bezwzględnie winien on być zastosowany wtedy, gdy mamy do czynienia z ważnym interesem konsumentów, a więc mającym dużą wartość, istotnym, doniosłym. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wymaga więc ustalenia, jaki interes konsumentów w danej sprawie doznał naruszenia oraz czy jest on na tyle ważny, by wydanej decyzji nadać rygor jej natychmiastowej wykonalności.

W rozpatrywanej sprawie przedmiotem ochrony jest interes konsumentów, który obejmuje ich interes ekonomiczny. Mając na uwadze udowodnione i orzeczone w punkcie II niniejszej decyzji naruszenie, którego dopuściła się Spółka poprzez wykorzystywanie w obrocie konsumenckim działań bezprawnych, Prezes Urzędu postanowił, nie tylko o nakazaniu Przedsiębiorcy zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, ale także zdecydował o nadaniu decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, w zakresie orzeczonej praktyki.

Zdaniem Prezesa Urzędu nieuczciwy charakter praktyki orzeczonej w **punkcie II** sentencji decyzji związanej z działaniem bezprawnym Kredytodawcy, polega na tym, że konsumentom odmawia się możliwości odzyskania części środków pieniężnych, w związku z faktem wcześniejszej spłaty pożyczki. Tego rodzaju działanie wprost prowadzi do naruszenia interesów ekonomicznych pożyczkobiorców, którzy mimo przedterminowego wywiązania się z obowiązków wobec Spółki nie odzyskują części przysługujących im należności.

W ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie bezsprzecznie spełniona została przesłanka ważnego interesu konsumentów, który został naruszony i winien być należycie zabezpieczony, poprzez nadanie decyzji, w określonej w sentencji części, rygoru natychmiastowej wykonalności. Ważnym interesem konsumentów, który podlega ochronie w niniejszym postępowaniu jest prawo do ochrony ich interesów

ekonomicznych poprzez zapewnienie zgodności działań Spółki z obowiązującymi przepisami prawa.

Podejmując decyzję o nadaniu części decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności Prezes Urzędu uwzględnił również fakt, iż Spółka oferowała swoje produkty na obszarze kilku województw, w związku z czym naruszenie oraz skutki stosowanej praktyki dotyczą znaczną liczbę konsumentów, klientów Spółki oraz to, że pożyczki gotówkowe wiążą się z podjęciem dużego ryzyka i zwykle stanowią znaczne obciążenie finansowe w budżetach konsumentów. Dlatego też zachodzi konieczność szybkiego reagowania na naruszenie interesów konsumentów, a skutek ten nie zostanie osiągnięty bez nakazania natychmiastowej wykonalności **punktu II** sentencji decyzji.

Mając na uwadze wszystkie wymienione okoliczności, Prezes Urzędu orzekł, jak w punkcie III sentencji decyzji.

Ad pkt IV. sentencji decyzji - środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów:

[55] Na podstawie art. 26 ust. 2 oraz art. 27 ust. 4 w związku z art. 26 ust. 2 uokik Prezes Urzędu może określać środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów np. w postaci zobowiązania przedsiębiorcy do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o określonej treści lub formie, godzi się jednak zauważyć, że zawarty w art. 26 ust. 2 uokik katalog środków usunięcia trwających skutków naruszenia jest przykładowy a Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę środki inne, niż wymienione w ustawie.

W rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu postanowił o zastosowaniu środków usunięcia trwających skutków stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów opisanych w punkcie I i II sentencji niniejszej decyzji, w postaci nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku opublikowania na stronie internetowej Spółki oświadczenia o treści określonej w punkcie IV.1) niniejszej decyzji.

Istotą opisywanych w pkt I i pkt II sentencji decyzji praktyk są działania Spółki naruszające interesy konsumentów dlatego, w opinii Prezesa UOKiK, zasadnym jest powiadomienie konsumentów przez Przedsiębiorcę o tych praktykach w celu wyeliminowania stanu niewiedzy na temat niedozwolonego charakteru jego działań. Jest to o tyle istotne, że stosowanie orzeczonych praktyk doprowadziło do naruszenia interesu ekonomicznego konsumentów, którzy w konsekwencji są obciążani większymi kosztami kredytu oraz nie uzyskują zwrotu części tych kosztów w sytuacji spłaty pożyczki przed terminem.

W ocenie Prezesa Urzędu, informacja o praktykach Spółki, spełni także funkcję edukacyjną. Dzięki temu oświadczeniu wiedza o rozstrzygnięciu będzie mogła dotrzeć do konsumentów, a także innych przedsiębiorców działających na rynku. Powyższy środek może mieć więc również znaczenie prewencyjne, zniechęcając przedsiębiorcę, któremu zarzucono stosowanie zakwestionowanej w sentencji decyzji praktyki oraz innych przedsiębiorców do stosowania podobnego rodzaju praktyk.

Dla usunięcia przez Spółkę trwających skutków naruszenia opisanego w pkt II sentencji decyzji, również niezbędne jest, aby konsumenci, którzy zostali objęci ww. praktyką, mogli się o niej dowiedzieć i w wypadku dokonania wcześniejszej spłaty kredytu wystąpić do przedsiębiorcy z odpowiednim wnioskiem (reklamacją) o zwrot nadpłaconej kwoty. Z tego powodu, Prezes Urzędu zdecydował w pkt IV. 2) sentencji

niniejszej decyzji, o nałożeniu na Spółkę obowiązku poinformowania indywidualnych konsumentów o praktyce oraz o możliwości skorzystania z procedury reklamacyjnej, w celu odzyskania nadpłaconych kwot.

Dodatkowo, w celu usunięcia trwających skutków stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie II sentencji niniejszej decyzji Prezes Urzędu, w pkt IV.3 zdecydował o nałożeniu na Spółkę obowiązku obniżenia i zwrotu części kosztów pozaodsetkowych, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w wypadku spłaty całości (odpowiednio - także części) kredytu przed terminem określonym w umowie. Obniżenie będzie dokonywane w oparciu o tzw. metodę liniową.

Prezes Urzędu uznał te środki za najbardziej adekwatne do naruszenia, o którym mowa w pkt II sentencji decyzji bowiem realizacja nałożonych obowiązków prowadzi wprost do usunięcia jego skutków. W opinii Prezesa UOKiK, art. 49 ukk, który stanowi implementację art. 16 ust. 1 Dyrektywy, należy interpretować w sposób możliwie najprostszy dla konsumentów, gdyż to ich ochronę, ze względu na słabszą pozycję, mają zapewniać zapisy Dyrektywy. Dlatego Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że metoda obliczania kwoty obniżenia kosztów kredytu, która zapewni odpowiednio wysoki poziom ochrony konsumentów, to metoda liniowa. Metoda ta zakłada proporcjonalne obniżenie całkowitego kosztu kredytu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono okres kredytowania. Według słownika języka polskiego „proporcjonalny” oznacza: mający określony stosunek części do całości, wyrażający określony stosunek do jakiejś wielkości; pozostający w takim stosunku do innej wielkości, że gdy tę drugą zwiększymy lub zmniejszymy pewną liczbę razy, pierwsza zwiększy się lub zmniejszy taką samą liczbę razy².

Formuła obliczenia kwoty obniżenia kosztów kredytu - przy użyciu metody liniowej - będzie wymagała ustalenia:

- jaka część poniesionych kosztów kredytu przypada na jeden dzień kalendarzowy;
- liczby dni, o które skrócono okres kredytowania (liczba dni od daty faktycznej spłaty kredytu do określonego w umowie terminu spłaty kredytu).

Kwota obniżenia powinna stanowić iloczyn kosztu przypadającego na 1 dzień kalendarzowy i liczby dni, o które skrócono okres kredytowania.

Metoda liniowa powinna znaleźć odpowiednie zastosowanie również w przypadku spłaty części kredytu przed terminem określonym w umowie.

Stąd orzeczono jak w punkcie IV sentencji decyzji.

Ad pkt V. Kara:

[56] Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy.

W myśl art. 106 ust. 3 pkt 1 uokik obrót, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat, w wypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości.

² Mały słownik języka polskiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994, str. 709.

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu. W niniejszej sprawie, Prezes Urzędu przyjął, iż zasadne jest nałożenie kar pieniężnych.

- [57] W oparciu o przekazane przez Przedsiębiorcę dowody ustalono, że Spółka w roku obrotowym 2021 osiągnęła obrót w wysokości: zł.
- [58] Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 uokik te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).
- [59] Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu uwzględnia również okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.
- [60] Prezes Urzędu, kalkulując kary pieniężne, za praktyki o których mowa w pkt I i pkt II sentencji niniejszej decyzji, uwzględnił okoliczność, iż okres stosowania zakwestionowanych praktyk przekraczał dwanaście miesięcy, co należy uznać za okres długotrwały. Spółka udzielała bowiem pożyczek gotówkowych konsumentom, w oparciu o wzorzec Umowa Pożyczki Gotówkowej, od 16 października 2017 r. do 16 lutego 2020 r. Ponadto, uwzględniony został zasięg naruszenia, mający charakter ponadlokalny, Spółka oferuje bowiem swój produkt na obszarze kilku województw. W zakresie czynników obrazujących stopień i skutki rynkowe naruszenia, Prezes Urzędu uwzględnił, że stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki naruszały interesy konsumentów. Stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Oceniając natomiast stopień naruszenia uwzględnić należy także specyfikę rynku. Rynek, którego dotyczą naruszenia, związany ze świadczeniem usług finansowych jest prawnie regulowany, podmiot który działa na tym rynku winien jest nie tylko znać odpowiednie przepisy prawne, ale także je stosować, ich przestrzegać i do nich się dostosować.

Zdaniem Prezesa Urzędu naruszenia omawiane w niniejszej decyzji dotyczą działań Przedsiębiorcy niezgodnych pośrednio (pkt I sentencji decyzji) albo bezpośrednio (pkt II sentencji decyzji) z przepisami ustawy o kredycie konsumenckim. Tymczasem Spółka, jako podmiot profesjonalny oraz doświadczony w prowadzonej działalności gospodarczej, ma obowiązek działania w sposób rzetelny i zgodny z obowiązującymi go przepisami prawa. W żadnej mierze nie powinna wykorzystywać sytuacji konsumentów ich braku doświadczenia, nieznajomości prawa, niewiedzy, zaufania czy naiwności.

W dalszej części, Prezes Urzędu oceni również skutki rynkowe poszczególnych naruszeń oraz rozważy, czy wysokość kary za dane naruszenie powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Kara z tytułu stosowania praktyki, o której mowa w punkcie I sentencji decyzji.

[61] Istotą praktyki orzeczonej w pkt I niniejszej decyzji jest działanie niezgodne z dobrym obyczajem, godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

Naruszenie to dokonane było na etapie przedkontraktowym, natomiast, zarzucana Przedsiębiorcy praktyka mogła wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Zawyżone koszty kredytu w konsekwencji skutkowały zwiększeniem zadłużenia kredytobiorcy, co nie jest obojętne dla sytuacji życiowej konsumenta i jego rodziny. Zawyżone koszty spowodowały także, przy otrzymaniu tej samej kwoty kredytu, zwiększenie obciążenia z tytułu spłacanych rat.

Uwzględniając wszystkie okoliczności Prezes Urzędu postanowił, za naruszenie, o którym mowa w pkt I sentencji decyzji, ustalić kwotę bazową kary w wysokości ... % obrotu Przedsiębiorcy z roku poprzedzającego rok nałożenia kary.

Prezes Urzędu, ustalając w tym wypadku karę pieniężną, za okoliczność łagodzącą uznał zaniechanie stosowania tej praktyki jeszcze przed wszczęciem niniejszego postępowania i z tego tytułu zdecydował o obniżeniu wymiaru kwoty bazowej kary o 30%.

Natomiast, jako okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uwzględnił, zgodnie z art. 111 ust. 4 pkt 2) lit. c uokik, umyślność naruszenia.

W tym miejscu wskazać należy na orzeczenie Sądu Apelacyjnego z dnia 5 listopada 2021 r. w sprawie o sygn. akt VII Aga 256/21. Sąd odnosząc się do umyślności stosowania rozpatrywanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów wskazał dwie postacie umyślności popełnionego czynu tj. zamiar bezpośredni oraz zamiar ewentualny, którego istotą jest stan obojętności sprawcy wobec tego co czyni lub co może z jego czynów wynikać czyli „godzenie się” sprawcy na dany czyn i jego konsekwencje. Sąd przywołał także stanowisko Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z wyroku z dnia 11 lipca 1989 r, w sprawie C-246/86 Belasco, zgodnie z którym aby traktować dane naruszenie jako umyślne nie jest konieczne, aby przedsiębiorstwo było świadome naruszenia prawa antymonopolowego, wystarcza że nie mogło być nieświadome tego faktu.

W ocenie Prezesa Urzędu Spółka znała przepisy ustawy o kredycie konsumenckim, w tym sposób obliczania maksymalnego poziomu kosztów pozaodsetkowych, miała też świadomość w jaki sposób wydłużenie czasu kredytowania wpływa na poziom tych kosztów.

Zdaniem Prezesa Urzędu, Przedsiębiorca umyślnie ustalił takie zasady udzielania kredytów aby czerpać z tej działalności jak największe korzyści, kosztem swoich

klientów/konsumentów. Uwzględniając tę okoliczność Prezes Urzędu postanowił podwyższyć kwotę bazową kary o 50%.

Ostatecznie po uwzględnieniu wymienionych okoliczności łagodzących i obciążających kwota bazowa kary została zwiększona o 20% tj. do poziomu ... %.

Za orzeczoną praktykę, Prezes Urzędu postanowił ustalić karę, w wymiarze ... % obrotu, osiągniętego przez AVALIA w roku 2021, co daje kwotę 15.813 zł, jednocześnie, kara w tej wysokości jest niższa od wymiaru maksymalnego kary określonego przepisem art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik.

Kara z tytułu stosowania praktyki, o której mowa w punkcie II sentencji decyzji.

[62] Przedmiotem orzeczenia w pkt II niniejszej decyzji jest praktyka związana z działaniem bezprawnym AVALIA sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie. Praktyka dotyczy etapu wykonania umowy i wywołuje skutki w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów, gdyż prowadzi do bezprawnego zachowania przez Kredytodawcę części kosztów, które dotyczą okresu o który została skrócona umowa, w razie jej wcześniejszej spłaty.

Prezes Urzędu postanowił, za naruszenie, o których mowa w pkt II sentencji decyzji, ustalić kwotę bazową kary w wysokości po ... % obrotu Przedsiębiorcy z roku poprzedzającego rok nałożenia kary.

W wypadku tej praktyki Prezes Urzędu ustalając karę nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących, mogących obniżyć jej kwotę.

Jako okoliczność obciążającą uwzględniono natomiast, zgodnie z art. 111 ust. 4 pkt 2) lit. c uokik umyślność naruszenia. W ocenie Prezesa Urzędu Spółka zna przepisy ustawy o kredycie konsumenckim, jak również stanowisko Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w sprawie interpretacji przepisu art. 49 a ukk, jednak nadal, nawet po wyroku TSUE, działa bezprawnie i narusza interesy konsumentów, którzy zawarli umowę kredytu konsumenckiego, a następnie spłacili ją przed terminem. Uwzględniając tę okoliczność Prezes Urzędu postanowił podwyższyć kwotę bazową kary o 50%, tj. do poziomu ... %

Ostatecznie Prezes Urzędu postanowił, za orzeczoną praktykę, ustalić karę, w wymiarze ... % obrotu, osiągniętego przez AVALIA w roku 2021, co daje kwotę 21.085 zł, jednocześnie, kara w tej wysokości jest niższa od wymiaru maksymalnego kary określonego przepisem art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik.

Zdaniem Prezesa Urzędu, ustalone kary pieniężne są adekwatne do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu miarkując wysokość kar uwzględnił, iż Przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy. Ustalone kary pozwolą zrealizować funkcję represyjną tj. dolegliwość z tytułu kwestionowanych działań, jak również funkcję prewencji indywidualnej i ogólnej tj. zniechęcenia co do podejmowania podobnych praktyk w przyszłości przez Przedsiębiorcę, jak i innych uczestników rynku usług pożyczek pozabankowych.

W tych okolicznościach, orzeczono jak w punkcie V sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa:

Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ad pkt VI. sentencji decyzji - koszty postępowania:

[63] Zgodnie z art. 80 uokik, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Podobnie w treści przepisu art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zmianami - dalej „kpa”) wprowadzono wymóg, zgodnie z którym jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Stosownie natomiast do dyspozycji przepisu art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - do kosztów postępowania zalicza się również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

W wyniku wszczętego z urzędu postępowania poprzedzającego wydanie przedmiotowej decyzji, zgodnie z punktem I i II jej sentencji, Prezes Urzędu, stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co uzasadnia zobowiązanie strony do zapłaty kosztów postępowania. Kosztami postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną w jego toku z Przedsiębiorcą, których wysokość kształtuje się na poziomie 29,50 zł. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Przedsiębiorcę kosztami w wysokości 29,50 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych 50/100).

Na podstawie art. 264 § 1 kpa w związku z art. 83 uokik Prezes UOKiK wyznaczył stronie termin **14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** na uiszczenie ww. kosztów postępowania, które należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa:

NR 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Wobec powyższego, orzeczono jak w punkcie VI sentencji decyzji.

POUCZENIA:

- I. Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2021 r. poz. 1805 ze zmianami - dalej „kpc”) od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia**, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.
- II. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie rygoru

natychmiastowej wykonalności zawartego w punkcie III niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 108 § 2 zd. 2 kpa w związku z art. 83 uokik, jak również stosownie do art. 81 ust. 5 uokik w związku z art. 479³² § 1 kpc, stronie przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie tygodnia od dnia doręczenia decyzji.

- III. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie VI niniejszej decyzji, stosownie do art. 264 § 2 kpa w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 81 ust. 5 tej ustawy i w związku z art. 479³² § 1 i § 2 kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku w terminie **tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.**
- IV. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2257 ze zm. - dalej „uksc”), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.
- V. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 2 uksc zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł.
- VI. W myśl art. 103 ust. 1 i 2 uksc sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.
- VII. Zgodnie z art. 105 ust. 1 uksc, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.
- VIII. Stosownie do treści art. 117 § 1 kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Natomiast zgodnie z art. 117 § 3 kpc osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaze, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Zgodnie zaś z art. 117 § 4 zd. 1 Kodeksu postępowania cywilnego wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Dariusz Łomowski
Dyrektor Delegatury UOKIK
w Gdańsku